

mato

Manne-mato myllertää, mullassa niin yksinään.
Mutta kohta saakin se toisen madon vierelle.

Mullassa nyt myllertää, kaksi pientä ystävää.
Kepposia tekevät minkä vain ne ehtivät.

Litsis lätsis lotisee, sade maan nyt kastelee.
Silloin sattui hassusti - toinen mato katosi.

Manne-parka hätääntyi. Mikä moiseen oisi
syy?
Silloin päätti nousta se märän mullan pinnalle.

Arvaas mitä näki se, kun se nousi pinnalle?
- Sata pientä ystävää, joiden kanssa myllertää.
(Pirjo Taponen)

mittarimato

Lähtiessään mittaamaan
omenapuun runkoa
mittari ei aavistanut
matkan mittaa, määrää.

Eihän siinä kuitenkaan
ollut mitään väärää.

Aurinko nousi,
laski taas.
Taivaalle syttyi tähti.
Tänään mittari saapui perille,
eilen se matkaan lähti.
(Jukka Itkonen)

komposti

Komposti on jännä paikka,
kuin taikaa täynnä, liekö totta!

Sinne banaanin kun sujauttaa,
niin hetkessä se katoaa.

Vaan taikuutta ei se olekaan,
on siell' madot suut ammollaan,
tulleet ruokaa popsimaan.

Siell' ruoka muuttuu mullaksi,
ihan superkasvuaineeksi.
Täytyy matoja siis kiittää,
kun multaa kasveillemme riittää.
(Jenni Tuokko)

voikukka

Kesätuuli, kesätuuli
lempeästi puhaltaa,
valkoisia höytyviä
mukanansa kuljettaa.

Kesätuuli kesätuuli
siemeniä sirottaa,
ja kukat kauniin keltaiset
taas uuden kasvupaikan saa.
(Elina Kynsijärvi, Benjam Pöntinen)

siemen

Kun siemenet mä laitan kuoppaan,
hiukan kastelen ja mullalla suojaan.
Sitten taimeni kasvaa näin,
kukkasein, pitkä näin!
Aurinko paistaa saa,
siitä saan oikean kukkasen taas.
(Veera, 5v.)

kielo

Kukkiva kukka,
kesäinen mieli,
lehti pitkä kuin lehmän kieli.
Valkoiset kellot
tuoksua tuo,
kielo on kasvanut meidän luo.
(Elina Kynsijärvi, Benjam Pöntinen)

auringonkukka

Korkein kukka
kukkapenkin,
siemenestä alkoi senkin,
mainen matka kerran.

Se kasvoi kohti aurinkoa
kahden metrin verran.

(Jukka Itkonen)

multa

Siihen sormet sotkea saa,
ihan kädet mustanaan.

Se saa kukat kasvamaan,
ilman sitä ei nuppuakaan.

On matojen hommaa se multatyö,
mutta muistathan,
älä itse sitä syö!
(Jenni Tuokko)

vesi

Jääpuikko pisaran tiputtaa,
lätäkkö pisaran kiinni saa.

Valuu noro,
löytyy puro,
puro jokeen johdattaa.

Merta kohti joutuisasti
joki vedet kuljettaa.
(Elina Kynsijärvi, Benjam Pöntinen)

mehiläinen

Mehiläisten mökistä
kuuluu kova pörinä.

Työ ja touhu siellä on
melu vallan tavaton.

Kuningatar komentaa
siivekästä armeijaa.

Herkullinen hunaja
talveksi on tallella.

Mutta vielä kannetkin
tehdään vahakennoihin,

että säilyy varasto.
Silloin onkin talvi jo.
(Laura Latvala)

etana

Tilliä ja piparjuurta
äiti kasvattaa.
Tillin vartta vaapperaa
pitkin ylös kapuaa
kaksi etanaa niin suurta
nähdäksensä avaraa
maailmaa.
(Laura Latvala)

hämähäkin verkko

Peipponen pesäänsä pyöräyttää
kuusi kirjavaa munaa.

Aurinko nousee, ja noustessaan
puron ja lammikon punaa.

Herääpä heinäsiirkakin
ja rupeaa sirittämään.

Hämähäkki omia aikojaan,
kävi verkkojaan virittämään.

Niin yksi kerrallaan heräilee
pikkuinen pihamaan kansa.

Mehiläinenkin omassa pesässään,
jo käynnistää mopediansa.
(Jukka Itkonen)

ruusu

Mikä tuoksu huumaavainen,
ympäröikään kukkamaan.

Perhoset ja kimalaiset
siellä arkitoimissaan,
molemmille riittää mettä.

Sitten alkaa sataa vettä.

Kukkapenkki on kuin saari.
Sade päättyy, sateenkaari,
taivaan kirkas värijousi,
kukkapenkin päälle nousi.

Linnut alkoi jälleen laulaa,
perennojen viherkaulaa
helmeilevät pisarat
kuin korut koristaa.
(Jukka Itkonen)

sateenkaari

Auringonsäteet, auringonsäteet
villiin tanssiin ryhtyy.
Pilvenpisarat, pilvenpisarat
tanssiin hurjaan yhtyy.

Tanssillansa, tanssillansa
mitä saakaan aikaan?
Sateenkaareen, sateenkaareen
monta, monta raitaa.
(Elina Kynsijärvi, Benjam Pöntinen)

kevät

Kun joelle matkaan maaliskuussa,
on pienet silmut koivupuussa,
jäälautat kulkee kolisten,
joki virtaa solisten,
ja talitintti laulaa.
(Elina Kynsijärvi, Benjam Pöntinen)

kesä

Kun joelle kuljen kesäkuussa,
on suuret lehdet koivupuussa,
pengermätkin vihertää,
joen pinta kimmeltää,
ja käkiherra kukkuu.
(Elina Kynsijärvi, Benjam Pöntinen)

perhonen

Kesällä synnyin munasta,
talven talvehdin toukkana,
keväällä aikaisin heräsin,
toukkana toimin, voimia keräsin,
suolaheinää syöden.

Huhtikuussa tosiaan,
koteloiduin kokonaan,
toukokuussa kuoriu duin,
hyvin siitä suoriu duin,
ja olin valmis perhonen,
pikkukultasiipi!
(Elina Kynsijärvi, Benjam Pöntinen)

toukka

Hiljainen yö,
toukka ahnaasti syö
vihreiden kasvien lehtiä.

Utuihin hämäryys,
pian saapuu jo syys.

Perhoseksi pitäisi ehtiä.
(Jukka Itkonen)

metsä

Nuuskitaan ja nuuskutellaan
mäntymetsän tuoksua,
katsellaan ja kummastellaan
muurahaisten juoksua.

Korkealle kiven päälle
istahdetaan istumaan.
Kuunnellaan ja katsellaan,
kun linnut laulaa laulujaan.
(Elina Kynsijärvi, Benjam Pöntinen)

mustarastas

Puun latvassa ylimmässä,
illan hämärässä,
hiilenharmaan herran,
näin minä kerran.

Sillä oli oranssi nokka,
ja se on muuten aivan totta,
että se lauloi niin kauniisti jotta,

en kuullut ollut hienompaa,
kevätilian sanomaa,
mustarastaa laulamaa.

Ja se on muuten aivan totta!
(Elina Kynsijärvi, Benjam Pöntinen)

vadelma

En tiedä mitään sievempää,
kuin vattumadon talo.
Punaiset seinät siinä on
ja katto ja punainen valo.

Punaisen ikkunarudun takaa,
punaiseen kammariin paistaa.
Vattumato sohvalla istuu,
ja punaista puuroa maistaa.

Kukapa voisi kuvitella,
herkkuja ruokapöydän!
Minäkin muutan vaapukkataloon,
kun tarpeeksi suuren löydän!
(Marjatta Kurenniemi)

koppakuoriainen

Koppakuoriaisen lailla
jospa voisin huolta vailla
iloisesti vaeltaa
pitkin maailmaa!

Silloin lennellä mä voisin,
kastetta ja mettä joisin,
saisin syödä hunajaa -
Kuinka hupaisaa!
(Laura Latvala)

koivu

Lehti sanoi koivulleen:
"Kuules hyvä puu.
Kohta saapuu jälleen,
syys ja lokakuu.

Silloin leijun maahan,
olen pian maata vain.

Kiitos että tämän kesän
täällä olla sain."
(Jukka Itkonen)